

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

Introductio. In festo assumptionis beate virginis marie Sermonis lix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

templo, ideo Christus primo ingressus est in templum, ut corrigaret cul-
pam, ex qua omne malum deriuabat in plebem. Et hoc, ut dicit
Hieron. inter omnia Christi miracula maximum fuit, ut unus solus homo
panper et temptabilis tantam turbam eviceret lucris auidam, et pe-
cum a numulariorum spargeret, que magnus exercitus non feci-
set. Igneum namque aliquid et sydereum radiabat ex oculis eius,
atque divinitatis maiestas radiabat in facie, ita ut nullus posset re-
sistere. Dicens illis scriptum est: Isa. 56. quia dominus meus: mihi
dedicata, a me electa: domus orationis vocabitur: non quidem dominus
negociacionis, non vanorum locutionis, non spectaculorum. Et ideo, ut
dicit Aug. in regula in oratorio nemo aliquid agat, nisi ad quod
factum est. unde et nomine accepit. vos autem fecistis illam spelun-
cam latronum. Spelunca, est locus in quo latent latrones, ut de-
predentur transeuntes: ad huius similitudinem latenter siebant
in templo latronum, quod sub religionis pallio auaricia sedebant
autem. Ihere. 7. Numquid non spelunca latronum facta est domus ista.
Secundo, ponit instruacio veritatis: Et erat docens. Aug. 5. li.
dicitur. nec quisquam docto est veri propter te domine, vobisque etiam, et unde
cum clamauerint docebat autem eos, ut euaderent mias, que fle-
do predixerat. Cottidie, assiduitate; quod enim primus erat passionis
instabat docebo. unde illis quinque diebus multa locutus est pri-
cipio et plebier atque perit credere, ut dicitur Jo. 12. in templo
vbi officies uidei dueniunt. Ecce optima amutatio, quod de domo
negociacionis facta est scola virtutis, et templum orationis, locum deuotissimis.

Introductio. In festo assumptionis beate virginis marie Sermonis lxx.

Utrahit Ihesus in quoddam castellum, et mulier
quedam Martha noitecepit illum in domum suam
et. Luc. 10. et. Hieron. in sermone. si deum in san-
ctis suis laudare iubemur multo magis in hac
celebritate gloriose virginem matrem dei opos-
tet ymnis et cantus extollere, et dignis deo iubilari preconiis
ac misericordia honore munereb. Sed ad hec quo pactu ydoneus
censear. cum nec sanctitas, nec facundia suppetat, ut digne glorio-
sam virginem laudare queam, quoniam enim a lande ipsius non deficeret
mea lingua cum deficiat lingua patriarcharum patrum et prophetarum
deficiat apostoli et evangeliste. deficiat enim ipsi angeli. Et solus
ipse Christus mendat eam in cantibus canticoz. Quia pulchra in
quibus facta es tu. Quid faciam ego peccator minus. ut laudes
virginis assumam. intercessionem certe ipsius una vobiscum

Sermo

implorabimus dicentes. Ave maria. Prima pars. A
Intrauit Ihs in quoddā castellū tē. hinc dicit Hier.

ceteris p̄ ptes. in Maria vero tota se insuicit plenitudo ḡtarum. Graciaz aut̄ quedā p̄tinent ad actuam vitam, quedā ad contemplatiū. Qdam ad meritū vite quēdā ad p̄mū. ideo hodierno die euangeliū legit de gracijs actue vite. que appuerunt in Martha. et gradiſ contemplatiue que refulerunt in maria. qz Martha fuit merito actue vite. et Maria fuit p̄mio contemplacōis. In hoc igit̄ euangelio. tria tangunt. p̄mū q̄ deo ut xp̄us fuit suscep̄tus hospitio. h̄m est quia Maria eum interpellauit de sororis oīo. ibi. queste tit. Verū cū est quō xp̄us p̄ defensione marie quiete eius p̄tulerit martha exercitio. ibi. Et r̄sidens. Circa p̄mū tria facit. p̄mittit enīz suscep̄tio salvatoris. Intrauit Ihs in quoddā castellū: Drige.

Nomē castelli hic tacet Lucas. h̄ Johannes exp̄mit vocās ipm bethaniā. que interptāt̄ domus obediecie. B Nota qz
hoc castellum significat virginitatē beate viginis. eius hūilitatē eius obedienciam. et ipsius excellētiā Castellū nanc nomē habet a castitate. et dī quasi castū līlīum. tale castellū est beata virgo. ip̄la em̄ est castitatis līlīum cui dī Can. 7. venter tuus sicut va līterā. sicut hor loco capiatur aceruus trītī vallatus līlīis. Sola em̄ castitas vīrginalis līlīum offīdā. vel parvō cūtā. cōparatur. qz līlīum nō p̄ducit fructū. castitas vero cōingalit et vidūalis aliū florib⁹ p̄ducentib⁹ fructum sp̄antur. Item ea denotat magni grad⁹ fēnīfē. cōnīstīlū dīminutivē dī quasi pūum castrū. et sīḡt beate viginis hūilitatem. que de se pūa sentiebat. iuxta illud. cū essem pūula placui altissimo. Item castellū istud dicit̄ fuisse de bethaniā. que dicit̄ domus obediencie. et vere beata virgo fuit domus obediencie. obtulit em̄ se obediētiō diuine incarnationis dīces. Ecce annū. fiat mihi h̄m verbū tuū. Item dī castellū q̄si alta casabīcācōis. qz ipse fundavit ēā altissimus. qui eāz inhabitat. Psalm. Quis sicut dominus deus noster qui in altis habitat. et nos venit. Luc. 1. visitauit nos oriens ex alto. Tale igit̄ castellū castitate decoratū. hūilitate munitū. ditati obediēcia et excellēcia eleuati. intravit Ihs saluator n̄ q̄n carnē assump̄t ex vīgīne. Et bene castellū intravit. qz expugnaturus venit humāni generis iūmīci. et p̄biturus amīcis recursum. Juxta illud quod p̄legit. 1. Re. 4. cognoverūt philiſtei. 1. demones qz ar-

chadni i p̄pus venit in castra. et timuerūt dīcētes. venit deus
 in castra. ve nobis. et ingemuerūt. quod mīmīci expugnati sunt
 ppter istud castrū. quotiens vero et quod amici p̄sidūm habu-
 erant. ante t̄pus deficiet quā enarrari possint. C Sequit
 quis xp̄m suscepit. Et mulier quedaz M̄rtha noīe exēpit
 illum in domū suā. Aug. quia dñs in p̄pria venit. et suī eū non
 receperūt. tanq̄ hospes suscepitus est in domo M̄rtha. sicut so-
 lent suscipi peregrini. sed t̄n suscepit famula domīnū. egra sal-
 uatorem. creatura creatorēz. Beata fuit h̄c mulier que in do-
 mum suam excēpe meruit saluatorem. beati n̄ihillōmīs sunt
 qui xp̄i ministros suscipiunt. quia eos suscipiendo xp̄m ipsū re-
 cipiunt. Mat. 10. qui vos recipit me recipit. a Mat. 25. Quod
 vni ex mīmīs meis fecisti mihi fecisti. Nota qz beata vī-
 go M̄aria recte p̄ M̄arthā intelligit. que xp̄m suscepit hospicō
 martha em̄ hebraicē dī p̄uocās. syriacē dominans. latine vero
 nomē habet a marte quasi martē tenēs. Ipla quidē vīrgo pro-
 uocarūt dñm p̄cibus importunis et desideriis or̄onū ardentū.
 vt dei filius carnem assumeret p̄ liberatōē generis humāni nec
 vīle p̄ces p̄iarcharū. aut p̄phetaz̄ or̄ones. vel desideria san-
 ctōrum p̄im. tante fuerunt efficacie apud dñm sicut p̄es beate
 vīrginis. 1. Re. 1. Ego suī mulier illa que steti corā te hic orās
 dñm p̄ puerō isto. orāui et dedit mihi dñs petitionē meā. quā
 postulauī eum. Item beata vīrgo est M̄rtha i. dominans. qā
 maledictio mulierē qua subiiciebant̄ potestati et dñnationi. vīro-
 rum. duerla est in benedictionē eius. qz ipsa dominat omnium
 z. Esdē. 3. D̄portet vos scire qz mulieres vīris dñnant. Itē bea-
 ta vīrgo est M̄rtha q̄li martē tenens mīmīcū. s. hūam gene-
 ris dulcatum Gen. 3. ipla conteret caput tuū. et Judicū. 4. in
 manu mulieris tradetur lisara. Itē ista mulier dicit quedam sim-
 laritate. s. nulla ei similis est. vīnde Beda nec p̄maz simile vīsa
 est. nec habere seq̄. item sola sine exemplo placuit vīrgo xp̄o.
 Judith. 11. Non est mīeta talis mulier sup terram. in dīpectu.
 in pulchritudine. et in sensu verbōz. Item h̄c talis mulier xp̄z
 suscepit in domo vīri sui. et in domo mentis sue. Eccl. 24. Qui
 creauit me. requieuit in tabernaculo meo. Suscepit eī in domo
 vīri vīginalis. in domo pudicicie et honestatis. in domo mun-
 dicie et sanctitatis. fuit igit̄ beata vīrgo ut dicit Cris. animatū
 dei templū. xp̄m corpē et mente suscipiens. de qua susceptione
 dicit Petrus Ra. panet celū. tremunt angeli. creatura nō susti-
 net. natura nō sufficiat. et vna puella sic dñi i sui pectoris tala-
 mo recipit. oblectat hospitio. vt pacē d̄serat terris. celis gloriā.

Sermo

salutem p̄ditis. vitam mortuis. terrenis et cœlestib⁹ pentelam.
ipius dei tū carne d̄mertium. **D** Secundo ponit quale
obsequum fuerit xp̄o prestatu⁹ in domo recepto. Et p̄mo tangit
Marie obsequiū: Et huic: s. Marthe: erat soror noīe Maria.
que etiā sedens secus pedes dñi ⁊ ad pedes domi. ubi b̄m Cris.
attendit⁹ diligētia. assiduitas. ⁊ solerter erga exaudiōem.
et multa reverentia quā h̄ebat ad dñm: audiebat v̄bum illins
Deu. 34. qui a p̄propinq̄nt pedib⁹ ei⁹ accipiāt de doctrina illi⁹
vbi ut dicit Cirillus. dāt nobis documentū. vt in domib⁹ eoz
qui nos suscipiunt. nō iacemus pigrī. sed eos repleam⁹ dñis
doctrinis. Illi vero qui nos recipiunt exeat domū. obuiantes
nobis h̄ilariter. ppter duas causas. p̄mo qz edificabant⁹ in dō-
ctrina. Secundo qz mercedem caritatis recipient. Nota quia
in v̄bis istis vite d̄emplatiue opatio declarat. Primo quidem
noīe Marie. Maria em̄ stella maris interpretat̄. vita nanc⁹ acti-
ua in mare p̄ntis seculi nauigat actib⁹. fluctat occupationib⁹. la-
borat in adūsitib⁹. p̄cilitatur temptacib⁹. sed semp recurren-
dum est ad d̄emplatiuaz v̄ta. que velut sydus celest⁹ dirigit
actiones nras. vt ad portu⁹ dedicatur salutis. Rursus Maria
dura interpretatur. vita vero d̄emplatiua actiua dominat. sicut
superior inferiorib⁹. adhuc Maria amazz mar interpretat̄. qz gu-
stantib⁹ p̄ d̄emplatiuem quā suauis est dñs. omne quod est in
mare p̄ntis seculi videtur amazz Item Maria fuit soror marthæ
sic d̄emplatiua et adiuua vita ex eodem aspectu p̄ducunt̄. ⁊ ad
eādem tendit soror eterne glorie et cœlestis hereditat̄. vñ Ra-
chel d̄emplatiua soror fuit Lye adiuua. Itz Maria sedebat b̄.
contemplatio est inquietus et silentio mētis. ps. Quis dabit mihi
pennas sicut colube. et volabo et requiescam. Sedebat aut̄ ad pe-
des dñi. qz adiuua laborabat circa dñi discipulos. d̄emplatiua
vero iā tenet deitatis vestigia in p̄nti. quousq; in futurā amplex-
etur xp̄i. Item d̄emplatiua audit verba xp̄i. Hugo de sancto
victore. d̄emplatiua vita orādo interrogat. legendo audit. me-
ditādo veritatē apprehendit. **E** Nota qz beata v̄go rōne
vite d̄emplatiue quā excellētissime habuit. merito Maria appellat̄.
latur. secus pedes xp̄i sedens et audiens verba eius. Maria qui-
dem dñi ⁊ stella maris. vñ Ber. ipsa est p̄clara eximia et stella
sup hoc mare magnū necessario subleuata. mēans meritis illa
strans exemplis. ne auertas ergo oculos a fulgore huius syde-
ris. vt nō obruaris p̄cellis. Beata etiā v̄go d̄r domina. qz con-
templatio dimitat̄ oia transgredit̄. ps. astigit regina a derris
tuis. in vestitu deaurato. Dicit amazz mare d̄emplando amari-

tudinē passionis filii. Tren. 3. repleuit me amaritudi mībo. me
briauit me ab sinthio. Rursus ipsa fuit amaz mare dēplatiōe
deitatis sicut em̄ desiderabat esse cū filio. vt omnia pñtis seculi
illi amara essent put dī in legenda. ps. Renuit solan anima
mea. memor fui dei et delectatus sū. Ite b̄ta v̄rgo in dēplacōe
sedebat ad pedes xp̄i. sedebat quidez inquiete fruitionis. sed ad
pedes eius p̄ h̄ilitatem. que h̄ilitas maria est in dēplatione
cum em̄ creatura eum dēplat in xp̄atione tāte celstū dimis:
videt qr ad pedes est xp̄i. vt beata v̄rgo in dēplatione diui-
na verba audiuit. Luc. 7. Maria conuahab omnia verba h̄c.
conferens in corde suo. Postq̄ v̄sum est de quiete vite con-
templative nunc legit la bor adiuue vite: Martha at latagebat
id est satis agebat. qr festinabat. qr p̄urrebat. Satis vero agit
qui facit quantū potest. et ideo latagebat Marthā. quia toto
suo posse opabatur. vñ laborabat et fatigabat: circa frequens
mīsteriū. et circa mīsterium quod est multū et eb̄ū. et assidū.
Ecl. 24. in h̄itatione sancta coram ipso mīstrauī. Ecce igitur
dīstīndiō actus istarū duarum sororū. Aug. de verbis domini.
laborabit illa. vacabat ista. illa errogabat. h̄c implebat. erat
em̄ maria int̄cta dulcedim v̄bi dei. intenta erat martha quo pa-
scere dñm int̄cta erat maria quo pascere a dñ. a martha du-
niū pabat. in cuius diuinio iā Maria iocundabat. f Nota
qr adiuua vita noie Marthae intelligit. dī em̄ martha q̄si mārcē
tenēs Mars at dēb est bellī. et impugnacōis. vita vero adiuua
tenet dītinuum bollum. vexatur a carne. occupatur secularibus
negotijs. quo regat sibi om̄issos. vnde puidet eis necessaria:
quo magisterio discordes reducat ad concordiam. et mille bel-
lorum impugnationib⁹ fatigatur. z. Cor. 7. nullā requiez ha-
buit caro nřa. sed om̄nez pugnacōem passi. foris pugne intus
timores ēt. Item Marthā dī puocans siue irritans. qr adiuua
vita puocat mentem ad turbationem ex suis multis occupati-
onib⁹ et alioz adūsitatib⁹. z. Cor. 11. q̄s infirmat et ego nō in-
firmoz q̄s scandalise et ego nō vroz Ite Marthā dī dñans. qr
vita adiuua ita premis curis et anxietatibus. q̄ tñ non succum-
bit. sed dominatur. z. Corinth. 4. In omnibus tribulationem
patimur. sed non angustiamur. apodiamur sed non destituim⁹
persecutionem patimur. sed non relinqūm⁹. dēficiam⁹. sed nō
perimus. sic igitur pugnauit q̄ vicit. Nota quia beata vir-
go fuit Marthā sedm adiuua vitam. laborauit enim circa fre-
quens ch̄stī mīsteriū. Primo namq̄ ipsum suscepit in do-
mum v̄teri virginalis. nouez mensibus eum gestauit in vtero

Sermo

in impregnacōe. pepit. pānis inuoluit & reclinauit in presepio.
lacte purissimo cibauit. & sicut honestissimo gremio timore De
rodis cū eo. fugit in egyptū. eū p̄dītī tribō diebus requisinit.
et tandem in medio dōcētū repit sedentē in tēplo. trīgmatribō
annis eum seuta est. quocūq; ierat mīstrans ei. morienti in cru
ce astitit: et corpus ipius cum multis lacrimis sepehuit. omnia
nanḡ mībīcordie opa que ad vitam adiuaz p̄tinent. ipsa circa
xpm expleuit quaz aliqua enumerat Bernhardus in h̄mone
assumptōis dicens. vt breuiter sex mībīcordie opa p̄curramus.
beata virgo non quēlibet ex nr̄is. sed lūmū dei filium suscepit
in utero. nudū carne opuit et pānis elurētē pauit. sicutientz
lacte potauit. infirmū p̄ infanciā nō solum vīstant. sed etiaz fo
uendo leniendo gestando freq̄ntauit. et omnia exhibuit huma
nitatis opa. h̄c est ab Isaac sunamitis quesita in omnib⁹ finib⁹
israhel vt staret coram rege. et ministraret ei. vt dī. 3. Re. 1. x.

Sed a pars.

Scundo cum dicitur. Que stetit. ponitur interpellatio
Marthe de Marie otio. et tria facit p̄mo ponit Mar
the occupacōe. que Marthā mīstrās: stetit: multe em
curis occupata. nec valens incepta p̄scere. stetit nesci
ens quid ageret. quod etiaz frequenter adiuuus euenit. quia ta
tis sup̄uenientib⁹ vexant occupationib⁹. vt occurrat in mente
cepta relinquare. cedere officio plationis. secretā petere monaste
rii. et op̄oret mundi solitudinē postponere. vnde legitur Nu
meri. 11. q̄ Moysi cura p̄p̄li israhel intolleranda res visa est. dī
itq; ad dñm. Quare affixisti seruum tuum. quare non inuenio
graciam coram te. & cur imposuisti pondus vniuersi populi hu
ius sup me. Nunquid ego concepi omnē hanc multitudinē vel
genui eam. vt dicas mihi nō possum solus sustinere om̄ez hunc
populum q̄ grāuis est mihi. Simā aliter tibi videtur obsecro
vt interficias me. & inueniā grām in oculis tuis. ne tantis affi
tiar malis. Secundo ponitur Marthe lamētatio: Et ait. nō
est tibi cure q̄ soror mea reliquit me sola ministrare: tot em̄ ne
goais occupant adiuu et anxiantur. q̄ quasi videatur deus ip
sorū cura non habere. 1. Cor. 9. Nunquid cura est illi de bobus.
boves suo op̄e adiuos significant. nō tñ relinquit eos sine cu
ra qui dixit. Luc. 10. curam illius habe et quodāq; superoga
nō mistret exterius. non tñ reliquit adiuā. h̄ parat ei interiō r̄te
platois & q̄etis lectū. vbi post labores q̄escat. sap. 8. intras in
domū mēā & q̄estā cū illa. nō em̄ h̄ amaritudinē duerſacō illi⁹

nec tedium quietus illius. sed letitiae et gaudium. **H**oc Ter-
cū ponit imploracō auxiliū: dīc ergo illi vt me adiuuet: aug.
de v̄bis dñi. quō m̄q̄t putam⁹ maria timuisse ne diceret ei. do-
minus surge adiuua sororē tuā mira em̄ suavitate tenebat. qz
profectio maior est refectio mentis. q̄ v̄ntris Nota qz dum su-
mus in p̄nti vita oportet Maria adiuuare Marthā. et maria
adiuuare maria. sicut em̄ frat̄ qui adiuuat a fr̄e. sunt quasi cui-
tas firma. vt dī. Prover. 18. ita iste due sorores mutuo se ad-
iuuantes. firmū mentis faciunt edificiū. si em̄ actua vita non
misstraret necessaria. at templaciū vacare non possemus. et ruris
si at templatio nō reduceret actuaz ad quietē m̄trinsecā mentis.
fatigata actua desiceret. puerbaliū dicit q̄ vna manus alteraz
lauat. In vita sp̄m legitur q̄ frater quidā venit ad abbātē sil-
uanū. et vīdens fratres opantes manib⁹ ait ilbs. Nolite opari
tib⁹ qui perit. qm̄ Maria optimā p̄tem elegit. Et p̄cepit senex
cuidā fratri vt mitteret eū in collam. vbi nihil esset ad māduca-
dum. Et cū esset hora ibandi expectabat frat̄ ille hospes. si for-
te vocaretur ad prāndiū. Et cū nemo eum vocasset. surgens ve-
nit ad fr̄es dicens illis. Comedistis hodie. et r̄ndit senex etiāz.
Quare dixit ille nō me vocatis. Et ait senex. Tu qui sp̄ualis es
tibo isto nō indiges. quo nos carnales indigemus ppter quod
et opamur. Tu namq̄ cū Maria optimā p̄tem elegisti. tota die
legens. Quibus ille auditis p̄stratus petīt veniaz. ad quem ab-
bas. Maria indiget Marthā. et oportet alterā alteri subuenire
Hinc est etiā q̄ in eccl̄ia p̄dicatores suscipiunt ab auditoribus
necessaria. quibus xp̄i ministrant spiritualia īc.

Tertia pars.

J

Erao cum dicitur Et respondens. tangitur sententia
xp̄i qua Marie quietem prepulit Marthę exercatio.
vbi tria tanguntur. Primo enim ostendit domin⁹ q̄
opus Marthę attendebat. vnde dicit: Et respondes
dixit illi domin⁹: Noluit Maria aliquid respondere v̄bis so-
roris. sic enim erat intenta binomibus xp̄i. q̄ vt dicit Augusti-
nus causam suam potius voluit amittere iudicii. ne laboraret in
respondendo. si em̄ pararet respondendi sermonē. remitteret au-
diendi intentionē: Marthę martha. Augu. repetitio nominis
iudiciū est dilectionis aut forte monende intentionis vt audiat
attentius. at templatiū em̄ semel vocati. statim attendunt verbis
christi. h̄ adiui. qz ad exteriores distracti sūt. bis indiget. vocari
a dño. vel forte repetitō noīs m̄tiplicitates curaz ilinguat deide
landat sollicitudinē eius. qz ex caritate erat: sollicita es. i. anxia.

Sermo

vel omota. non est mirum si erat sollicita. quia non cuiusque. sed
deo vero misstrabat. Ro. 12. solliciti non pigri spiritu seruientes domino
seruientes. Deinde appetit et miserebitur occupatioibus. et turbaris
erga plurima: ideo namque turbabatur. quod circa multa erat occu-
pata. qui enim vult multa facere. difficile est quoniam in aliquo eorum defi-
ciat. aut ex impotencia. aut ex ignorantia. aut quia dum circa unum
intendit. alterius obliuiscitur. unde exitus perturbatio metis. propter
quod dicit Ecl. 11. filii ne in multis sint actus tui. Et secundum
datur salubre consilium: porro. prosed: unum est necessarium: quod deum.
ideo turbaris. quod circa plurima occuparis. sed si turbari non vis
unum necessarium duobus modis potest intelligi. 1º huius. 2º. quod Christus non
relinque plurima et apprehende unum tuum. quod est necessarium. istud autem
indigebat magna cura preparatione. sed unum tantum eorum que
prepabat Martha erat sufficiens. quod si martha circa illud unum
fuisset intenta. turbationem non habuisset. vel huius. istud unus
deus ipse est prius et filius et spissans. qui sunt unus deus. cu-
ius contemplationi si Martha fuisset intenta. non habuisset tur-
bationem. dicente. pater. mihi autem adhaerere deo bonum est. Sed hic dicit
aliquis si melius est contemplationem intendere. relinquat homines
mibi cordie opera. alere esuriente. vestire nudum. discordes concorda-
re. peregrinos recipere. visitare infirmos. et pacifice regere subdi-
ctos. Et dicendum quod dominus non reprehendit opus Marthae. sed diat quod
sine turbatione esse non poterat. que turbatio actus vita huius
Gregorii non est peccatum sed etiam magne virtutis et patientie. bo-
num est igitur occupari circa plurima. sed melius est circa unum
intendere. Insistere autem adiuve vita quibusdam incumbit ex officio.
sicut platis ecclesiasticis. et mundi principibus. atque habentibus familiais
quibusdam vero appetit ex conditione sua. ut forte quod non sunt di-
spositi ad contemplationem. aut quod habent trahia quod largiri oportet
indigentibus. Tercio dividatur contemplacione Mariae: maria optima
optima. quod nihil contemplacione divisa est melius. Et rursus quia
actua vita est circa trahia. que transitoria sunt. sed contemplatio
eternum. unde subdit: que non auferetur ab ea: auferuntur
enim actus actus vita. quia in alia vita nullus erit eliriens. qui
alatur. nullis sitiens et sic de aliis. sed contemplatio hic incepita
in gloria perficitur. Nota quod beata virgo Maria quatuor op-
timas partes elegit. Prima pars est virginitas. de tribus enim
statibus continentibus. virginitate et virginem. virginitas est optima.
unum Ciprianus. virginitas est flos ecclesiasticae gloriarum atque ornamenti
glorie spiritualis. illustrior portio gregoris Christi. haec elegit beata virgo

lx

prima oīm feminaz. vnde super illud Luc. Primo quomō fier istud. qm̄ virū nō cognosco. dīc Beda angelo ppositū sue mētis vgo reuerent exposuit. vitā vīz viginalē seducere deteuisse Secunda optima pars est fecunditatis honor. nō quēāq; regem aut principē generare. aut aliū purū hōiem. h īpm̄ deum et hōmīne regem regū. & dñm dñantiū quē virgō elegit dīces Ecce ancilla dñi fiat mihi scdm̄ verbum tuū. Tertio ex tripha vita sciz pñie. que bona est. actua que est melior. et aemplatiua q̄ optimā est. beata virgo ipsam aemplatiuā vitaz elegit. vnde Diero. totam viginē repleuerat spūssanti gratia. totam inēduerat diuinus amor. ita vt in ea nīh il esset hūam̄. quod vīlaret affectum. Quarto elegit optimā ptem glorie. etenī ex cōsortio hominū iustoz. quod est bonū. ex cōsortio angeloz nīm quod est melius ele git hodierna die cōsortium xp̄i. quod est optimū. collocaſi super omnē iustorum ordinē. sup choros an ad dexteram filii suī dñi nr̄i ihesu xp̄i. vnde Dier. vbiq; fidēter sancta dei canit ecclesia. quod de nullo alio sanctoz fas est credere. q̄ beata vgo vltra angeloz & archangeloz transcederit merita. 3. Re. z. positus est thronus mīis regis. que sedet ad dexteram eius ē.

Onica decima post penthe. Ser. ix.

Ixit Ihesus ad quosdaz qui in se confidebant tanq; iusti et aspernabant ceteros ē. Luc. 18. multoz hōim imprudencia hoc efficit. ut inde displiceat et dānum patient. vñ placere debuerant et comodū reportare. iuxta illud poete. displicet imprudens. vñ placere studet. qd manifeste appet in presenti euangelio. de phylleo qui orando deo displicuit. vñ placere debuerat. Et tria facit pmittitur em̄ duoz hōim diversi status ad oīonem ascensus. Sedo addit̄ qualiter et quid crauerunt. ibi. phariseus stans ē. Tertio inserit quid comodi ex oīone reportauerunt. ibi. Xmē dico vobis! Cītra p̄mū duo fact. pmittit̄ em̄ triplex defectus quorūdā ad quos xp̄us suū sermonē direxit. et est p̄mus defect⁹. qz de se fidēbant. vñ dicit: dixit ihesus ad quosdā: bene dicit quosdā. qz sui reputacōe non erant om̄ini statu de auersatione hōim. sed singulares se credebant. et tales videri cupiebat. Job. 12. ergo vos soli estis homines. vt vobis suū ciatur sapia: qui in se fidēbant: si modicū debet aliquis fidere de alio. multomin⁹ debet de seipso fidere quia vt experientia docet. magis inuenit hō de seip̄i se a seipso q̄ ab alio. qd iō attingit. qz min⁹ cognoscit p̄pas vires. et magis